

# Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:  
Gorica, Riva Piazzutta šte. 18  
Poduredništvo:  
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Polletna naročnina . . . Lir 800  
Letna naročnina . . . Lir 1.500  
Letna inozemstvo . . . Lir 2.500  
Poštno ček, račun: šte. 24/12410

Leto IX. - Štev. 49

Gorica - četrtek 5. decembra 1957 - Trst

Posamezna številka L. 30

## Ozki narodnjaki

»Mladika« je v zadnji novembrski številki prinesla na robu naslednja ugotovitve:

Vsaj določeno časopisje, ki bi moralo služiti samo narodnim interesom na tem ozemlju, saj njegovo gmatno pasivnost slovenski narod z davki vzdržuje, dosledno molči o kulturnem, prosvetnem in narodnem delu tistih slovenskih organizacij in posameznikov, ki niso komunistične. Za vsako ceno bi hotelo to časopisje prepričati svet, da ni nikogar med Slovenci, ki bi drugače mislili. Ta neobjektivnost in laž nima niti približne primere v slovenski zgodovini, pa tudi v najbolj »strahotnem temnem srednjem veku« ne, nad katerim se tolikokrat zgraža tako imenovani napredni človek.

Beg pred stvarnostjo pa še posebej drastično prikazuje edini slovenski dnevnik v Trstu, ko objavlja radijski spored: oddaje verskega in podobnega značaja dosledno izpušča, dasi objavlja sicer celotni dnevni program; celo pisatelja oddaj, ki časopisu ni simpatičen, izpusti in navede le naslov dela, ki ga je napisal.

Zbornik SNG sicer citira objektivno oceno predstave preko tržaškega radia, toda nima poguma navesti imena kritika, kot bi mikrofonski sam izražal neko mnenje.

Številne dramske prireditve in kulturni večeri niso niti z besedico omenjeni, tudi med vasko kroniko ne — čeprav se jih udeležuje več tisoč tržaških Slovencev.

Narod, ki se bori za obstanek, ki mu je vsaka narodna manifestacija v tolažbo in pogum, ta narod ne zve za to, kar delajo v narodnostnem oziru pozitivnega drugi, pa čeprav nosijo čevlje, ki niso zavezani z rdečimi vezalkami s cofki. Ta politična ozkost in zagrinost je edinstvena in nima primere pri kakem narodu, še manj pa pri narodni manjšini.

Ugotovitvam »Mladike« se pridružujemo v celoti tudi mi. Titovci niso neumni. Zato se dobro zavedajo, da njih politična zvezda v zamejstvu zahaja. »Fruimus Troes«, lahko ponovijo z Enejem. Ali hočejo, naj zato izgine tudi slovenska manjšina v Italiji? Človeku se prav pogosto vrvita ta sum, ko zasleduje njih delo in delo nekaterih krogov v Ljubljani. Ozkosrčno partijstvo, tako značilno za dobo revolucije 1942-45 in za prva poveljna leta, je ostalo neizpremenjeno tudi danes 12 let po končani vojni, ko je jugoslovanska zunanja in notranja politika doživela že toliko in tako korenitih preokretov. »Ožina nad ožinami«, pravi »Mladika«. In ima prav.

Toda naj ne računajo titovci, da bo narod izgubil, če izginejo oni. Narod bo brez njih živel naprej, če bo le znal rešiti mero idealizma v sedanjem materialističnem svetu.

## Nemiri v Ifniju

Doslej so imeli v Severni Afriki težave le Francozi. Sedaj jih imajo še Spanci. Španski protektorat Ifni zahteva Maroko zase. Maroški gverilci so začeli z napadi na španske postojanke, ki so morale dobiti ojačenja. Protektorat Ifni leži ob atlantski obali južno od Tetuana. Meri 1.200 kvadratnih kilometrov in ima okoli 35.000 prebivalcev. To ozemlje je zasedla Španija leta 1912 na podlagi pogodbe s Francijo. Španija se boji, da bi kmalu stopile v ospredje kolonialne posesti v Rio de Oro, ako bi izgubila Ifni. Španija je zato kljub dobri odnosom z Marokom odločno nastopila proti upornikom.

## Ali pojde Eisenhower v Pariz?

V času, ko je treba vdihniti atlantskemu zavezništvu novo življenjsko silo in ko je treba za preprečitev krize krepko preudariti ameriške finance, ima Bela hiša spet bolnika. Predsednikovo zdravje se je pa že občutno izboljšalo. Upati je, da bo povsem okreval. Amerikanci so kar dvakrat potlačeni. Potlačil jih je sovjetski sputnik in sedaj še predsednikova bolezen. Amerikanci so se čez noč zavedli, da so jih Sovjeti prekosili na področju raket in še na nekaterih tehničnih področjih. Neranljivost ZDA se je omajala. Širni oceani niso več preširoki. Rakete so za Ameriko isto, kar so bila letala za Veliko Britanijo, ki jo je zgubila naravno obrambo, ki jo je predstavljal Rokavski preliv. Predsednik Eisenhower je sedaj zganil Amerikance, da so napeli svoje možgane in odprli svoje mošnje. Sovjete je treba dohiteti in prehiteti na področju raket in moderne znanosti na splošno. To nalogo lahko v sedanjem času opravi samo predsednik Eisenhower.

Preurediti pa je tudi treba atlantsko zavezništvo. Preuredba je potrebna zaradi modernega orožja kakor tudi iz politično-gospodarskih razlogov. Ojačiti je treba atlantsko zavezništvo in vzajemnost, kar je pa možno le tedaj, če bodo imele vse članice svoj glas v zavezništvu. Pomembno je tudi gospodarsko sodelovanje. Eisenhower se dobro zaveda, da nič ne bi tako škodilo ameriškemu zavezništvu, kakor padeš svetovne trgovine. V takem slučaju bi pač vsaka država skušala braniti predvsem lastno gospodarstvo in se

ne bi ozirala na skupnost. Iz teh razlogov je želel Eisenhower osebno voditi ameriško delegacijo na sestanek atlantskega zavezništva v Parizu in osebno prisostvovati ter oglediti nesoglasja med članicami.

Eisenhowerjevo zdravstveno stanje se je že toliko izboljšalo, da je upati, da bo mogel v Pariz. Toda poslednja odločitev je v rokah zdravnikov. Če ne bi mogel Eisenhower v Pariz, bo šel podpredsednik Nixon.

## Sestanek Atlantskega sveta v Parizu

Predsedniki vlad atlantskih članic se za pariški sestanek marljivo in vestno pripravljajo. Med priprave spada tudi Adenauerjevo potovanje v London, ki ga je pa moral odložiti zaradi bolezni. V London bo potoval sedaj le zunanji minister von Brentano. Opazovalci so mnenja, da bo von Brentano razpravljaval v Londonu o finančnih zadevah v zvezi s plačevanjem britanskih sil, ki so nastanjene v Zapadni Nemčiji. Glavni posveti pa bodo veljali pripravam pariškega zasedanja.

## Evropsko tržišče in Evratom

Januarja bo stopila v veljavo pogodba o skupnem evropskem tržišču in Evratomu. Evropski zastopniki se pogajajo z Angleži o njihovem predlogu za evropsko svobodno trgovinsko področje. Evropa temu področju ne nasprotuje, pač pa želi, da bi bilo v dopolnilo, ne pa protitež skupnemu evropskemu tržišču.

## Nejasen položaj v Beogradu

Opazovalci beogradskega političnega položaja so mnenja, da so se odnosi med Beogradom in Moskvo zadnje čase nekoliko ohladili. Jugoslovansko zastopstvo ni podpisalo moskovske izjave 12 komunističnih strank raznih držav, ki obsaja revizionizem. V Beogradu so mnenja, da v Moskvi zopet pridobivajo na ugledu stalinovci. Zato so tudi odnosi med Beogradom in Moskvo hladnejši.

Maršal Tito je resno bolan. Po nezanimanih glasovih naj bi pripravljali v Jugoslaviji tudi spremembo ustave, ki bi ustvarila ločitev položaja predsednika republike in vlade. Tito bi ostal le še predsednik re-

publike. Predsednik zvezne vlade pa bi postal Kardelj, tajnik partije pa Ranković. Jugoslovanska politika se s tem seveda ne bo prav nič spreminila, ker bo Tito dejansko ohranil glavno besedo v vseh važnih zadevah. Toda to so zaenkrat le nezanimana ugibanja.

Medtem se predsednik Tito zdravi na Brionih. Če bo prišlo do ustavnih sprememb, se to ne more zgoditi takoj, kajti sedanjemu parlamentu potече delovna doba 26. decembra. Nakar ga bodo razpustili in v mesecu marcu bodo imeli nove volitve. Šele novi parlament bi mogel izglasovati ustavne reforme.

## Francija in Alžir

Gaillardova vlada je izdelala svojo politiko za Alžir. Sestavila je okvirni zakon za Alžirijo in zakon za volitve v Alžiriji. Na ta zakon je vlada navezala zaupnico, ki ji jo je narodna skupščina tudi dala. Predsednik Gaillard je izjavil, da francoska vlada odklanja tuniško-maroško ponudbo za posredovanje med Francijo in alžirskimi uporniki, ker predpostavlja neodvisnost Alžirije, ki pa jo Francija odklanja. Francija hoče, da bi bila Alžirija francoska in alžirska. Pariz je pripravljen na pogajanja, toda uporniki morajo prej prenehati z gveriljo. Tuniški predsednik Burgiba je izjavil, da alžirski uporniki ne morejo sprejeti tega pogoja, ker se že tri leta bore za svojo neodvisnost. Boji se bodo nadaljevali in Francija bo postavljena pred nove žrtve in izgledov za zmago je kaj malo. O Alžiriji so začeli razpravljati tudi v Združenih narodih. Francija upa na podporo zapadnih držav, da bodo podprle njeno stališče in s tem izpričale svojo atlantsko vzajemnost.

## Pella v Južni Ameriki

V Montevideu se je vršila konferenca italijanskih veleposlanikov držav latinske Amerike. Konferenco je vodil podpredsednik vlade in zunanji minister Pella. Prvi dan so pretresali gospodarska in kulturna vprašanja, nato pa so pretresali ustanovitev skupnega evropskega trga in njegove posledice na gospodarske stike med Italijo in deželami latinske Amerike ter italijansko izseljevanje v Srednjo in Južno Ameriko. Italijanska vlada zagotavlja, da bo v bodoče še bolj povečala svoje gospodarske stike s temi deželami, ki ne bodo prav nič trpele zaradi evropske gospodarske združitve. Sestanek v Montevideu pa pomeni obenem živahno delavnost ital. zunanje politike, ki kaže zlasti zadnje čase več novih in samostojnih pobud. Zunanji minister Pella pojde po tej konferenci v Washington na razgovor z Dullesom, kjer bo pogovor o bodočem pariškem delu na zasedanju Atlantskega sveta.

## ŠKOF PRIJAVLJEN SODIŠČU

Vsi italijanski in premnogi inozemski časopisi pišejo o žalostnih dogodkih v škofiji Prato blizu Firenc. Sedaj je začel pisati o stvari zelo po svoje tudi »Primorski dnevnik«. Dogodki so v kratkem sledeči: V mestu Prato so pred petimi leti dobili novega in odločnega škofa, ki ga dobri verniki zelo cenijo in ljubijo; katoliški fantje v mestu so stalno v škofovi družbi; škof je mlad, delaven, v najboljših odnosih z duhovniki in vsemi dobrimi verniki. V tem mestu se je pred nekaj meseci civilno poročila plemenita katoliška mladenka Lorianca Nunziati z znanim komunistom — trgovcem Mariom Bellandijem. Župnik versko zelo zavedne neveste si je na vse načine prizadeval, da bi prišlo do cerkvene poroke. Ko župnik ni uspel, je posredoval škof, poklical je verno nevesto, njene starše, toda proti vsem se je odločno uprl ženin — komunistični brezbožnik, ki je odločno zahteval civilno poroko ali nič. Nevesta se je vdala in prišlo je do slovesne in hrupne »poroke« pred komunističnim županom v Prato. Na nedeljo poroke je župnik v nevestini fari prebral v cerkvi škofovo pismo, v katerem škof svari vernike pred civilno poroko, ki je za Cerkev navadno priležništvo in proglaš Bellandija in njegovo Lorianca za javna grešnika, javna pohujšljivca, ki ju v celoti zadenejo predpisi cerkvenega zakonika. Za ta incident je v par urah zvedelo vse mestece Prato in v trenutku je prišlo do prave vojske med duhovi. Komunistični župan se je s svojimi volivci zagnal proti škofu, vsi verni ljudje, zlasti zavedni katoliški fantje in dekleta so se zgnili okrog svojega škofa. Bencin na ogenj je začelo prilivati časopisje in tega še ni konec, saj celo »Primorski« po svoje pomaga.

## POSLEDICE CIVILNE POROKE

Ko sta se »novoporočenca« vrnila s poročenega potovanja in je trgovec Bellandi zopet začel z delom, je prišla zanj nova nesreča: mnogi stalni kupovalci so zapustili njegovo trgovino jestvin in si poiskali drugega trgovca. Zlasti to je civilno poročenega Bellandija razkačilo in vložil je sodniško tožbo proti škofu Fiordelli-ju in tudi proti župniku neveste. Enako tožbo je ločeno vložila nevesta in njen oče. Zadnja dva sta tožbo kmalu umaknila, »može« pa je vstrajal. Prvi sodni proces se je že vršil, a sodnik je obtožbo zavrnil, češ da ni bilo prekrška. Državni pravdnik se je pa uprl in apeliral na višje sodišče v Firencah, ki bo o zadevi razpravljalo 28. jan. Toda pred tremi tedni se je zgodilo poleg vsega drugega še to: Trgovec Bellandi, ki toži škofa in župnika, je zelo nevarno zbolel. V nedeljo 17. novembra mu je postalo v avtomobilu zelo slabo. Če ne bi bila zraven prijatelj, ki je hitro zgrabil za volan in avto ustavil, bi Bellandi povzročil veliko cestno nesrečo, ker je avto zavozil s ceste proti skupini ljudi. Sedaj je Bellandi v bolnici in zdravniki obupujejo nad njim. Bolnik stalno zgublja zavest in ne more prav govoriti. Če bo ozdravel, bodo po mnenju zdravnikov ostale težke posledice. Bolnika obiskujejo vsi največji komunisti in ga rotijo, naj vstraja v liniji in naj ne umakne tožbe proti škofu. Medtem je bolnikova žena Lorianca dobila otroka, ki so ga v bolnici krstili — kakor pravijo rdeči časopisi — brez očetovega dovoljenja.

## NAUK ZA ŽIVLJENJE

To je v kratkih besedah vsa afera, o kateri kar naprej piše vsa Italija in mnogi inozemski časopisi. Javno mnenje je raz-

## Tajnik ZN na Vzhodu

Tajnik Združenih narodov Hammarskjöld se je nekaj dni mudil na Srednjem Vzhodu. Na Srednjem Vzhodu vedno vre. Sedaj so zopet spori med Jordanci in Izraelom. Jordanija očita Izraelcem, da hočejo utrditi neki hrib v Jeruzalemu in tudi predsedniku komisije Združenih narodov očitajo, da je pristranski.

burkano zlasti sedaj, ker je trgovec Bellandi, ki toži škofa, težko zbolel in najboljši zdravniki ne vidijo prave rešitve za bolnika. Ljudje in časopisi javno govorijo in pišejo o kazni božji, uboga nevesta prej tako srečno, verno in plemenito katoliško deklet, pa le joka in trpi. Iz velike nesreče v škofiji Prato lahko napravimo te zaključke:

1. Civilna poroka pred Cerkvijo ne velja. To velja za ves svet in torej tudi za krščne komuniste v Italiji. Katoličani prejmejo zakrament sv. zakona v cerkvi pred župnikom ali škofom.

2. Škof je v svoji službi pravi zakonodajalec in voditelj vseh katoliških vernikov v verskem oziru. Ima v mejah cerkvenega zakonika in določil sv. stolice oblast za vodstvo verskega življenja v svoji škofiji. Zato ga po lateranski pogodbi ne more klicati na odgovor nobena civilna oblast, najmanj pa sodišče. Če bom obsojen in se vrnem iz ječe, bom pozneje vedno javno obsojal civilne poroke, ker ne pustim, da se verna dekleta poročajo civilno z brezbožniki, tako je izjavil škof v Prato nekemu katoliškemu časopisu.

3. Katoliška dekleta naj se zaročajo in poročajo le s katoliškimi fanti. Preveč znanih in nezanih zgledov imamo povsod — tudi na Primorskem, zlasti v Trstu — da vera in nevera v družini ne gresta skupaj in da so otroci v veliki nevarnosti za zvečljanje.

## »PRIMORSKEMU« ZA KLOBUK

»Primorski dnevnik« je smatral za svojo komunistično dolžnost, da je o žalostni aferi napisal zadnje nedeljo velik članek. Vsega sta seveda kriva škof in župnik, ženin in nevesta in z njima vsi svobodni italijanski državljani so žrtve klerofašistov. Zelo natančno se »Primorski« razpisuje o sedanjih težkih boleznih ubogega Bellandija, ki je v žalostnem stanju v bolnici. Krivdo za težko bolezen zvrca »Primorski« na vse mogoče in nemogoče činitelje, le kategorično izključuje božjo kazeno. Zadrženo se vprašuje, kako je mogoče govoriti še o božjih kaznih v dobi sputnikov in medicinskih raket. Mi v slučaju civilno poročenega bolnika Bellandija, ki toži škofa, ne izrekamo nobene sodbe o božjih računih — nikakor pa ne pustimo puhloglavemu »Primorskemu«, da bi o božjih kaznih sramotilno in bogokletno pisal! »Primorski« naj ve, da tudi sramotenje vere in verskih resnic spada pred sodišče. Nauk o božji kazni je druga temeljna verska resnica: Bog dobro plačuje in hudo kaznuje. In to velja tudi za peropraske »Primorskega« v času sputnikov in raket. Človek bo lahko pogladil v vsemirje nebroj satelitov in »Primorski« se bo lahko tiskal tudi na luni, toda ljudje vedno ostanemo, kljub vsemu hrupu, samo le stvari, Bog pa ostane vedno naš Stvarnik!

V ostalem je zelo čuden zaključek bogokletnega članka v »Primorskemu«: ko članek izraža svoje začudenje nad vero v božje kazni v civilizirani Evropi, zaključuje kratko tako: kako daleč smo še! (Pomeni, kako daleč smo še od nevere.)

Da, hvala Bogu, smo še daleč od nevere, in to po zaslugi zdrave ljudske pameti, po kateri se mora ravnati končno tudi in celo »Primorski«. Leta 1947. in še pozneje je »Primorski« pisal, da je sv. Miklavž uselina mlačnega klerikalnega srednjega veka in delal šum in hrup za novoletno jelko in nekakšen dedek mraz je takrat mešal naše otroke. Letos pa slišimo, da bodo imeli miklavževanje za otroke tudi titovci. Tako torej ni več govora o zastareli katoliški uselini. Dokler mora celo »Primorski« spreminjati plošče in delati reklamo za sv. Miklavža in njegovo legendarno dobrotljivost, tako dolgo bogokletno pisanje iste lista o verskih resnicah ne bo sramotilo svete vere na Primorskem! Normalno zdrav in pameten človek bo vedno priznaval božje plačilo in božjo kazeno in bo veroval v Boga in božjo kazeno tudi tedaj, če bi Sovjeti spustili tretji sputnik s terase »Primorskega dnevnika« v Trstu!

# NAŠ TEDEN V CERKVI

8. 12. nedelja, 2. adv.: Brezmadežna  
9. 12. ponedeljek: sv. Valerija, m.  
10. 12. torek: Lavretanska Mati božja  
11. 12. sreda: sv. Damaz, p.  
12. 12. četrtek: sv. Aleksander, m.  
13. 12. petek: sv. Lucija, d., m.  
14. 12. sobota: sv. Dušan, opat

SV. DAMAZ, papež od 366-384.

Cerkev se je veselila prve svobode. Damaz je imel veliko skrb, da so telesa mučenec, iz dobe preganjanj, s primerno častjo pokopali.

Nadalje je poskrbel za dober prevod sv. pisma. Prevajanje je izročil sv. Hieronimu, ki je bil za to važno in odlično delo najbolj zmožen in sposoben.

## IZ SV. EVANGELIJA

**E**isti čas, ko je Janez v ječi slišal o Kristusovih delih, je postal dva svoja učenca in mu rekel: »Ali si ti, kateri mora priti, ali naj drugoga čakamo?« — In Jezus jima je odgovoril: »Pojdita in sporočita Janezu, kar sta slišala in videla: slepi spregledujejo in hromi hodijo, govori se očesujejo in gluhi dobivajo sluh, mrtvi se obujajo in ubogim se blagovest oznanja, in blagor mu, kdor se nad menoj ne spotakne.« — Ko pa sta ta dva odhajala, je začel Jezus ljudstvu govoriti o Janezu: »Kaj ste šli gledat v puščavo? Trs, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli gledat? Človeka, oblečenega v mehka oblačila? Glejte, kateri nosijo mehka oblačila, so v kraljevskih hišah. Ali kaj ste šli gledat? Preroka? Da, povem vam, še več kot preroka. Zakaj, ta je tisti, ki je o njem pisano: 'Glej, pošiljam svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvoj pot pred teboj!«

Pred oči nam stopa sveti Janez Krstnik, mož pokore, sloviti pridigar, velik božji borec, velik svetnik in mučenik. Čeprav ne vemo mnogo o njem, vendar zasluži, da postane učitelj in zgled pravega krščanskega življenja. Bog, kot vemo, ne maha greha ne grešnega življenja. On greh sovraži in kaznuje. Ljubi pa krepkost in svetost. Bogu so vseč krepkosti in svete osebe. Vzemimo si torej, če nam je pri srcu božja naklonjenost in dopadnje, za zgled



## V RIMU JE UMRL KARDINAL PIAZZA

Kardinal Adeodato Piazza, bivši beneški patriarh, je umrl v Rimu na večer 30. novembra.

Kardinal Piazza se je rodil dne 30. septembra 1884 v Vigo di Cadore v belunski provinci kot sin ubožne delavske družine. Še mlad je stopil v strogi karmeličanski red. Leta 1908 je pel svojo prvo sv. mašo. Sv. oče Pij XI. ga je dne 24. februarja leta 1930 imenoval za škofa v Beneventu. Pet let nato, ko je ostalo prazno mesto beneškega patriarha po smrti kardinala Lafontaine, ga je isti papež imenoval na to mesto. Leta 1939 ga je poklical v Rim in mu zaupal važne naloge. Skupno s kardinalom Lavitranom in Boetom je bil član komisije kardinalov, katerim je bila, v nevarnih fašističnih letih, poverjena naloga nadzorstva nad italijansko katoliško akcijo. V tem, za italijanske katoličane tako težkem obdobju, in pozneje ob izbruhu druge svetovne vojne, je bil kardinal Piazza glavni vodja katoliškega gibanja v Italiji.

S smrtjo kardinala Piazza se je sveti kolegij zmanjšal na število 57 kardinalov, izmed katerih je 18 Italijanov in 39 drugih.

## POLKOVNIK — NOVOMAŠNIK

Bivši poljski oficir Leon Korvin Nowosiłski, ki se je boril v obeh svetovnih vojnah, je postal duhovnik. Med zadnjo svetovno vojno je dosegel čin polkovnika. Svoje teološke študije je dovršil v poljskem bogoslovju v Parizu.

## DESETI NASLEDNIK SV. KOTOLENGA

Še ni dolgo tega, ko smo poročali, da je prevzel vrhovno vodstvo Kotolengovih zavodov v Turinu kanonik Ivan Marocco. Malo hišo božje Previdnosti pa je vodil

Skrbel je tudi za javno bogočastje, za liturgijo.

Na grobove rimskih mučencev je dal vklesati verze, ki jih je sam zložil v slavo teh mučencev.

Določil je, naj se za vsakim psalmom dostavi: »Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu...«. Morda se ti zdi to malenkost in vendar je važno za večjo čast božjo. Skozi 1600 let se nešteto krat na dan po nešteti molitvah ponavlja ta slavo.

Koliko je še trupel in kosti ubitih in nasilno umorjenih v zadnji vojni. Kdo bo zbral vse te kosti in jih pokopal na blagoslovljenem pokopališču? Marsikdo, ki je kriv teh pokoljev, je bil že poklican pred božji prestol in položil — račun v roke pravičnega, vsevednega Boga.

sv. Janeza Krstnika, ki ga je sam Zveličar pohvalil in imenoval svojega glasnika. S tem nazivom mu je dal čast, kakršne preroki niso imeli. Sv. Janez Krstnik, ta veliki spokornik, nam predstavlja in nudi svetli vzor mnogovrstne čednosti, od globoke in neomajne vere pa tja do najvišje ljubezni in mučeništva.

Posnemajmo Janezovega spokornega duha. Bil je velik nasprotnik greha in hudega duha. Zavedal se je, da greh silno žali Boga in pogublja duše in zaradi tega se je zoper greh na vso moč boril. Bil je nasprotnik grešne nečimernosti in nespametne posvetnosti. Bil je nasprotnik razkošja, mehkužnosti in poganske udobnosti. Predobro je namreč vedel, da te reči človeka odvajajo od Boga in devajo v grešno sužnost. Janez Krstnik je živel skromno in trezno življenje. Prav ta kaže njegovo veliko modrost. Ne iščimo v življenju razkošja! Varujmo se greha in vsega grešnega! Zivimo skromno in trezno, Bogu dopadljivo življenje! Največji človeški modrijani so svetniki.

Ljubimo Boga po Janezovem zgledu! On Ga je ljubil vedno, silno, trajno in neomajno. Še v ječi in smrtni nevarnosti je ostal Bogu zvest. Z mučeniško krvjo je izpričal svojo veliko vero, ljubezen in zvestobo.

Vzemimo si k srcu tele Jezusove besede: blagor mu, kdor se nad menoj ne spotakne. Blagor človeku, kateremu Jezus ni kamen spotike, ampak predmet največje ljubezni! Ljubimo Jezusa, ljubimo pogosto sv. obhajilo, ljubimo svetost!

le trideset dni, ko ga je dohitela smrt. Sedaj je bil imenovan za desetega naslednika pater Bernard Chiara.

Novi predstojnik se je rodil v Turinu leta 1893. Kotolengovi zavodi so mu dobro znani, saj je v njih dovršil svoje študije in je tudi že pomagal pokojnemu predstojniku pri vodstvu ustanove.

## BOLNIŠKE SESTRE — MISIJONARKE

Iz Filadelfije v Združenih državah je v preteklem letu odpotovalo na razna misijonska področja 57 bolniških sester. Med njimi so zdravnice, specialiste in bolničarke. V misijonih vodijo misijonske bolnice.

## NOVOMAŠNIKI V ABESINIJU

V Abesiniji so imeli posvečenje 7 novomašnikov-domačinov. Izšli so iz novega semenišča v Adigratu, ki so ga zgradili po prizadevanju Vzhodne kongregacije. Slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi.

## AMERIŠKA ROMANJA V LURD

Amerikanci se pridno pripravljajo na romanje v Lurd v prihodnjem letu. Romanja bodo vodili dva nadškofa in 13 škofov. Doslej je pripravljenih 40 romanj. Romanje bo prevzalo 21 ladij in 10 posebnih letal. Romanja bodo trajala od 17 do 66 dni in bodo stala od 695 do 1975 dolarjev.

## PORAST KATOLIČANOV NA NOVI ZELANDIJI

Iz uradnih statistik je razvidno, da je v zadnjih petih letih v Novi Zelandiji naraslo število katoličanov za 12 odstotkov. Skupno število znaša zdaj 310.700. Pomenljivo je še to, da je edino pri katoličanih opaziti porast, vse druge vere so nazadovale.

# Velika prijateljica vernih duš

Redovnice v tržaški ulici Besenghi so obhajale razne slovesnosti v počastitev svoje ustanoviteljice Evgenije Smet ali Marije božje previdnosti, kakor je poznana z redovniškim imenom. Letos v mesecu maju jo je sv. oče prišel med blažene. In to so bile prve javne slovesnosti v Trstu v čast ustanoviteljici francoskega reda, čigar članice so si z vzgojo ženske mladine, predvsem iz revnejših slojev, pridobile v Trstu veliko zaslug.

Glavni namen tega reda je nuditi pomoč vernim dušam v vseh. Ta namen skušajo doseči z opravljanjem telesnih in duhovnih del usmiljenja. Tako na primer z duhovnimi vajami, z oskrbo otrok in odraslih, z oratoriji za žensko mladino. Te pomočnice vernih duš v vseh delujejo po zapadni Evropi in v Ameriki. Njihovo misijonsko delo se je raztegnilo do Japonske in Kitajske. Skupno šteje red nad 1500 redovnic. Med njimi je 60 Slovenk, predvsem iz Primorske.

Evgenija Smet se je rodila 25. marca leta 1825 v mestu Loos-lès-Lille v severni Franciji kot hčerka dobre krščanske in številne družine. Po končanih študijskih letih v mestu Lille se je vrnila domov polna navdušenja za dobro stvar. Z vsem mladim pogumom se je zavzela za revne in potrebne. Z delitvijo božjih darov je pomagala božji previdnosti, kakor je sama zatrjevala. Večkrat je pri izročitvi kake pomoči rekla: »Molite za duše v vseh!« Tako je njeno širokopotezno delo v korist potrebnim na duši in na telesu že v njenih mladih letih zadobilo pečat prave nadnaravne ljubezni do Boga in do bližnjega.



## Nove orgle na Opčinah

Ker smo pretekli teden ta dopis prejeli prepozno, ga objavljamo danes (op. ured.).

V nedeljo 24. novembra so doživele Opčine lep in dolgo časa pričakovan praznik: ob 4h popoldne je tržaški škof blagoslovil nove orgle ob prisotnosti raznih cerkvenih in civilnih oblasti. Tako so se uresničile želje dobrih in vernih Opencev in je bil obenem tako poplačan trud gospoda župnika msgr. Silvanija, ki se je najbolj prizadeval, da bi se ta načrt uresničil.

Z openskim orglami bo ostalo tesno povezano ime tržaškega organista Emila Busolinija, saj je namreč on sam sestavil načrt, ki ga je izvedla znana tvrdka Zanin, delo pa je plačal Mestni gradbeni urad, kar se je doseglo predvsem po zaslugi dr. Palomba.

Zadnje delo tvrdke Zanin se nam predstavlja, po Busolinijevi zamisli, s prav posrečenimi novostmi. In prav po njegovi zaslugi imajo Opčine najbolj spopolnjene orgle, kar jih je sedaj na Tržaškem.

Orgle same se delijo v dva samostojna dela, vsak s svojim elektromotorjem, tako, da se lahko rabi en del neodvisno od drugega. (Tako se uporabi manj toka, ko zadoštuje le en del). Busolini je hotel, da sta oba dela orgel zaprta v leseni pripravi (navadno je samo eden). Na prvi pogled bi se zdelo, da bo s tem trpela učinkovitost, a ravno to daje orglam posebnost, da postane tako glas bolj kontroliran ter se dosežejo s tem prav v celoti barvite nianse v najdelikatnejših stopnjah, kar se najbolj opazi v »diminuendo«. Res posrečena novost.

Consolle (orgle) ima dva manuala z 61 notami ter pedale z 32 notami. Mehaničnih registrov (ti se rabijo za razne kom-

## LEP DAR

V Washingtonu je nedavno potrkal na vrata zavoda Očetov božje Besede nek mož. Brez besede je vratarju izročil dve kuverti. Kako so bili patri presenečeni, ko so v prvi kuverti našli ček za 1000 dolarjev z listkom, naj se z denarjem zgradi misijonska kapela v čast sv. Judi; v drugi ovojnici sta bila dva čeka po 500 dolarjev z naročilom, naj se zgradi kapela v čast luški Materi božji.

## KATOLISKA UNIVERZA V LEOPOLDVILLE-U

Poročali smo že, da je sveta stolica uradno priznala katoliško univerzo v Leopoldville-u v Belgijskem Kongu. Univerza je dobila tudi državno priznanje. Ta priznanja so ugodno vplivala na vpis akademikov. Število je naraslo na 250. Lansko leto samo 168. V kratkem bodo pri univerzi odprli kliniko s 350 posteljami.

Evgenija Smet je čutila vedno živo versko resnico o občestvu svetnikov. Zato se ji je zdela potrebna organizirana molitev in pomoč ne samo za revne ljudi, ampak tudi za duše v vseh. Dne 2. novembra leta 1835 ji je pa vstala živo pred očmi potreba po ustanovitvi posebnega reda, čigar redovnice naj bi molile in trpele za rešitev duš iz vic: ki bi se torej žrtvovale ne samo za vojskujoč se Cerkev, ampak tudi za trpečo.

V začetku se je zadovoljila samo z udruženjem dobrih oseb, ki so bile pripravljene darovati molitve in dobra dela v ta namen. Leta 1856 je pa v Parizu postavila prve temelje za ustanovo »Pomočnice vernim dušam«. Za to ustanovo, ki ji je pripravila veliko težav in križev, jo je opogumil sveti arški župnik Janez Vianney. Dne 25. decembra 1857, torej točno pred sto leti, je s petimi pomočnicami napravila redovne obljube. In tako se je začelo zanjo včasih težko življenje, ki ga je pa osvetljevalo neomajno zaupanje v božjo previdnost. Umrla je v Parizu 7. februarja 1871, malo potem ko je sveta stolica odobrila njeno ustanovo.

O tej blaženi pripovedujejo, da je večkrat rekla: »Petih stvari sem se bala, da me bodo zadele: ločitev od doma, postavitve redovniške ustanove, pomanjkanje, dolгови in bolezen raka; a po božji milosti sem bila vsega tega deležna.«

V njihovi tržaški hiši so bile že večkrat duhovne vaje za slovenska dekleta in žene. Slovenska Vincencijeva konferenca je pri njih vedno našla gostoljubno streho.

bodo imeli veliko korist tudi gozdovi okrog Petrovega brda, veliko bo pripomogla k oživitvi turizma na Tolminskem, saj bo povezala dve tako slikoviti deželi, kot sta Primorska in Gorenjska.

## VZPENJAČA NA POHORJU

Po dvomesečnem poskusnem obratovanju so v nedeljo 22. novembra uradno otvorili novo vzpenjačo na Pohorju na Stajerskem. Vzpenjača, ki je dolga 2.500 metrov, ima 50 kabin po štiri sedeže. Dvigne se 750 metrov visoko do grebena Pohorja. V dvomesečnem poskusnem obratovanju je že prepeljala 25.000 potnikov.

## PRAZNIK REPUBLIKE V JUGOSLAVIJI

Dne 29. novembra so v Jugoslaviji praznovali dan republike. V ta namen so bile po solah in delovnih kolektivih priložnostne akademije in kulturno umetniške prireditve. Glavna proslava je bila v beograjskem Narodnem gledališču, kjer je nastopila beograjska opera in orkester beograjske filharmonije.

Zvezni izvršni svet je ob prazniku republike pomilostil več tisoč obsojenih oseb.

Tudi generalni konzulat v Trstu je na predvečer priredil svečan sprejem v svojih prostorih. Povabljeni so bili predstavniki najvišjih oblasti ter gospodarskega in kulturnega življenja v Trstu.

# R A Z N O

## UMRL JE SLAVNI PEVEC BENIAMINO GIGLI

Dne 30. novembra je nenadoma umrl v Rimu slavni italijanski operni pevec Beniamino Gigli. Star je bil 67 let. Podlegel je pljučnici in srčnim komplikacijam. Njegova pot slave se je pričela leta 1914 z opero »Gioconda« in se zaključila leta 1955 v Londonu z vrsto koncertov, ko mu je bilo 65 let. 41 let svojega življenja je posvetil petju, v operi in na radiu; mnogokrat je pel tudi v dobrodelne namene in za svojo zabavo. Bog ga je obdaril z izredno lepim in mehkim glasom, ki je poslušalcem segel do srca. In Gigli je v svoji velikodušnosti v obilni meri razdaljal ta svoj dar, ubogim in pozabljenim, čutil je takorekoč dolžnost, da razveseli življenje ubogih ob spominu na svojo žalostno mladost, polno revšine in trpljenja.

Rodil se je v Recanatiju 20. marca 1890 kot sin ubožne družine. Še mlad je pristopil k mestni muziki in se naučil igrati na saksofon. Kot 13-leten fant je šel od doma, saj doma je bilo še pet drugih otrok, poleg velike revščine. Sprejel ga je v delo neki mizar, pozneje neki krojač in končno je dobil mesto v lekarni. Organist cerkve v Recanatiju, Quirino Lazzarini, je prvi odkril njegov izredni pevski talent in pregovoril starše, da so ga z velikanskimi žrtvami poslali v šole v Rim. V Rimu je med 26 kandidati zmagal on in bil sprejet na konservatorij Svete Cecilije. Po štirih letih vztrajnega študija je že bil zrel za nastop v gledališču in tako ga vidimo leta 1914 v Rovigu, kjer je prvič nastopil v operi »Gioconda«. Njegova pot

POSLUŠAJTE V NEDELJO 8. DEC. RADIO: »VERA IN NAŠ ČAS«: ZANIMIVO PREDAVANJE: NASE SKUPNO ROMANJE V LURD.

je šla navzgor in po prvi svetovni vojni leta 1920 so ga poklicali v New York, kjer je postal stalni član Metropolitanске opere. V presledkih je prihajal v Evropo in pel po vseh večjih evropskih mestih. Tudi Trst se ga spominja, ko je trikrat gostoval v tem mestu, leta 1919, leta 1931 in v avgustu leta 1954.

Njegova smrt je žalostno odjeknila po vsem svetu in slavni pevci so se mu poklonili z lepimi spomini in priznanji. Slovenski tenorist dunajske opere Anton Dermota je dejal: »Z Giglijem je umrl zadnji predstavnik starega klasičnega italijanskega lepega petja.«

## TOVARNA SINTETIČNE GUME PRI RAVENNI

Prihodnje leto bo začela obratovati velika tovarna sintetične gume. Letno bo izdelala 55.000 ton gume in 650.000 ton umetnih gnojil. Italija porabi letno približno 20.000 ton gume, ki so jo doslej uvažali iz Amerike in Kanade. Odslej bo postala samostojna in bo še lahko izvažala okrog 30.000 ton, kar se bo močno poznalo pri narodnem gospodarstvu. Nova tovarna bo pa tudi zmanjšala brezposelnost, ki je ravno v okolici Ravenne zelo velika.

## UTRILLO V Vatikanski PINAKOTEKI

Vatikanskim zbirkam se bo v kratkem pridružila še slika slavnega slikarja Utrilla, katero je poklonila svetemu očetu pokojnikova vdova. Slika bo med prvimi modernimi slikami v vatikanski zbirci.

# SKUPNO SLOVENSKO ROMANJE V LURD

## OD 25. JULIJA DO 31. JULIJA 1958

Tržaški duhovniki prirejamo v Marijinem letu 1958 skupno slovensko romanje v Lurd. Vršilo se bo neprekinjeno od petka 25. julija do četrta zjutraj 31. julija. V Lurdu imamo zagotovljena prenočišča. Za katera moramo v januarju dati predplačilo in obenem javiti končno število udeležencev. Če tega prve dni januarja ne napravimo, zgubimo za nas rezervirane hotele in naše romanje v poletju odpade. Vsem je znano, da so priglāsene milijonske romarske množice in sedaj prihaja novica, da v treh poletnih mesecih v Lurdu ne sprejmejo več nobene skupine, ker so vsi hoteli oddani. Mi smo se pravočasno prijavili po katoliški agenciji iz Milana in tako se naše romanje gotovo vrši zadnji teden julija, pod edinim pogojem, DA SE ZA ROMANJE PRIGLASITE V TEM MESECU DECEMBRU.

čičupniji. Za izročeni denar dobiš potrdilo, ki ga skrbno hrani do konca romanja. Posameznik se lahko dogovori s svojim duhovnikom tudi za drugačen način plačevanja, le sedaj v decembru se mora vsak prijaviti in dati na račun, kakor je določeno, v juniju pa mora biti poravnana celotna vsota. Nihče se ne more na naše skupno romanje prijaviti po decembru, ker je vpisovanje zaključeno: le v slučaju, da kdo odstopi, more na njegovo mesto biti sprejet drug romar. Razred si izbere posameznik sedaj v decembru in razreda ne more pozneje spreminjati.

### RAZNA NAVODILA

Splošno je znano, da se prav sedaj spreminja vrednost francoskega denarja. Izjavljamo, da ostane naša določena vsota tako za prvo kakor drugo skupino neizpremenjena. V zadnjih navodilih, ki izidejo v prijazni knjižici, boste videli, kaj vam poleg vožnje in dobre oskrbe v Lurdu za izročeni denar nudimo. — Navodila za potni list boste posamezniki dobili pravočasno. Prav sedaj so v teku pogajanja med oblastmi za osebni potni list, ki si ga poskrbi vsak sam. — Francoski denar boste dobili pravočasno. — Zelo svetujemo zlasti mlajšim romarjem, učite se francosčine, vsaj nekaj glavnih stvari se lahko vsak nauči. Majhni priročniki se dobijo v vseh knjigarnah. — Dajte pravočasno svoje navete, povejte svoje želje duhovnikom ali pismeno na: Župni urad DOLINA (Trieste).

### POVABLJEN SI, ODLOČI SE!

Primorski verni Slovenci! Za stoletnico Lurda naj bo katoliška Slovenija zastopana in prvi vrsti po primorskih zamejskih Slovencih! Le na Primorskem in Koroškem živimo v takšnih razmerah, da lahko pripravljamo skupno romanje v Lurd in imamo veliko upanja, da bo udeležba lepa. Zato odloči se, povabljen si!

Ker se o Lurdu vedno več govori in piše in ker bo Marijina lurska slava zasijala po vsem svetu 11. februarja ob začetku stoletnice in posebnega Marijinega leta.

zato se bo zelo verjetno zgodilo, da se bodo nekateri naši počasni ljudje komaj tedaj v februarju ali še pozneje odločili za romanje. Izjavljamo: V FEBRUARJU BO PREPOZNO! Po decembru ne sprejmejo več nobenega romarja, ker ne bo mogoče. Edini čas za prijavo na naše skupno romanje je sedaj v decembru. To velja za vse in povsod! Zavedamo se, da je ta zahteva za mnoge velika nadležnost, za vse pa preizkušnja osebne in skupne discipline. Svetujemo le to: Kdor ni gotov, kako bo z njim tam julija v čusu romanja in bi rad šel z nami, naj se gotovo sedaj vpiše. Čas za odstop je vedno, le prijaviti se pozneje ne moreš. Kdor bo odstopil, bo dobil nazaj ves denar, odbije se le malenkostna vpisnina. Na podlagi potrdila bo dobil denar nazaj v kraju, kjer se je vpisal.

Naša pot v Lurd je izredno slikovita, dolga nad 5.000 km in izredno lepa. Poleg največje svetovne božje poti bomo obiskali krasna Marijina svetišča v Marseju in Turinu. Mnogi ste želeli videti kraje sv. J. Boska, sv. Cottolenga, sv. Dominika Savija. Vse to nas čaka v Turinu, kjer bomo v veličastni baziliki Marije Pomočnice uradno zaključili naše romanje. Svetujemo, ste dajte denar, pošite si majhno posojilo in tako bo vkljub velikim stroškom za mnoge Primorce romanje v Marijino mesto Lurd največji verski dogodek v življenju! Vsi drugi katoličani, ki živijo v deželah okrog Francije, bodo imeli prav tako velike žrtve ali še veliko večje in vendar bodo šli v pravih množicah, ki jih cerkvena zgodovina ne pomni. Pojdimo tudi mi! Zrtvuemo se tudi mi in tako častno zastopajmo naš narod pred vsem katoliškim svetom v Lurdu! Zadnje poročilo pravi, da začne v januarju izhajati v Lurdu Marijin časopis v francoskem in nemškem jeziku. Ta list bo prinašal vse o romarskih slovesnostih v Lurdu. V tem listu bo kmalu objavljeno tudi naše romanje, ki naj bo pred vsem svetom dokaz, da smo Slovenci — Marijin narod!

Za vodstvo romanja FR. ŠTUIHEC duhovnik v Dolini

verno dejstvo. Sicer ni moj namen razpravljati o tem, vendar je potrebno, da opozorim na netočnost.

Ob robu je primeren opomin Ožina nad ožinami... katere priče smo dan za dnem. Na platnicah so še odgovori na pisma o aktualnih vprašanjih in Literarni pomenki. Slike Martuljkova skupina, Triglav, Materina sreča, skavti v Reziji, pesnik Bršljanski in Spencer pozivljajo prispevke devete številke.

## ZANIMIVOSTI

### MI IN LUNA

V razdalji 275.000 km preneha privlačna sila naše zemlje in se pričinja privlačnost lune. Ali bolj točno povedano: v razdalji 275.000 km od zemlje postane privlačnost lune večja, kot od zemlje. Če raketa nima motorja, bi zaradi privlačne sile lune padla na lunino površje z naglico 7950 km na uro.

Če bi pa z lune poslali raketo na zemljo, bi zaradi zemeljske privlačnosti priletela na zemljo z naglico 39.600 km na uro.

### PET RAZLOGOV ZA POTOVANJE NA LUNO

Naštevajo pet različnih motivov, ki verjetno silijo velike države k težkim tehničnim naporom in finančnim žrtvam, da bi dosegle lunu:

1. Propagandni razlogi. Ugled države, ki bi prva dosegla lunu, bi silno zrasel.
2. Važno mesto imajo na žalost tudi vojaški razlogi. Kdor bi enkrat dospel na lunu, bi mogel z najmodernejšimi aparati izvrstno nadzorovati vse dele zemlje.
3. Znanstveni razlogi. Učenjakom bi se odkril čisto nov svet in prišla bi na dan mnoga nova odkritja.
4. Gospodarski razlogi. Morda bi našli na luni bogata ležišča dragocenih kovin, goriv in celo novih mineralov.
5. Motivi za vseumirske polete. Luna bi mogla predstavljati važno postajo za polete po vesemirju.

### HUDA ZIMA

Huda zima se nam bliža. S severa se selijo proti jugu velike jate ptic in to tudi take, ki običajno prezimijo na severu. Iz tega sklepajo, da se nam obeta letos ostra zima. Sneg je zapadel v južni Italiji in tudi temperatura je zelo nizka. V Rimu je hud mraz in voda v rimskih vodnjakih je že zamrznila. Sneg je pobelil celo otok Capri in Sicilijo.

### NA KITAJSKEM

so morali zopet racionirati živež. V Pekingu so racionirali sedaj še svinjsko meso, ki je poleg riža glavna hrana. Racionirana pa so že od prej olja, žitarice in bombaževina.

### ALPINISTIČNA ODPRAVA

Prihodnji mesec se bo podala alpinska odprava na pogorje Cerro Torre v jugozapadni Argentini. Pogorje je visoko le 3128 metrov, a stene so granitne in so že pri 1000 metrih zaledenene in predstavljajo vzpone najtežje vrste.

### JUGOSLOVANSKI DRŽAVNI PRAZNIK

Za jugoslovanski državni praznik 29. nov. je poslal iz Sovjetske zveze pozdrave Tito le Vorosilov. Sprejema na jugoslovanskem poslanstvu v Moskvi pa so se udeležili Hruščev, Bulganin, Mikojan, Malinovski in Gromiko.

V Beogradu pa so bili ta dan odsotni na sprejemu Tito, Kardelj in Rankovič.

### POMILOŠČENJE NA ČESKOSLOVASKEM

Novi češkoslovaški republiški predsednik Novotny je podelil velikemu številu pripornikov amnestijo. Od amnestije pa so bili izključeni politični jetniki. Takoj so bili izpuščeni na svobodo vsi, ki še niso izpolnili 16 let starosti.

### USODA SPUTNIKA ST. 1

Usoda rakete prvega sputnika je započeta. Opazovalne postaje je več ne opazijo in tudi prof. Rosenberg je v Moskvi podal svoje mnenje o raketi, ki je dvignila prvi sputnik. Prve dni decembra se je ta raketa pojavila v gostejših zračnih plasteh in se je zaradi večjega trenja vnela in razletela na tisoče koscev, podobno kot se zgodi z meteoriti, ko padejo v območje zemeljske privlačnosti.

### KRASNA REVILJA O LURDU

Sestre sv. Paula v Rimu so natisnile veliko izredno reviljo, ki je vsa posvečena Marijini slavi ob prvi stoletnici Lurda (1858-1958). Revilja prinaša mnogo krasnih slik. Ker ne moremo v našem jeziku pripraviti tako velikega lista o Lurdu, zato svetujemo našim bralcem, poskrbite si to reviljo. To zlasti svetujemo tistim srečnim prijateljem, ki bodo šli na skupno romanje v Lurd. Oglejte si krasne slike in tako vnaprej spoznajte cilj našega jubilejnega lurskega romanja.

### IZREKI SLAVNIH MOŽ

Velik človek brez vere ni nič drugega kot velika človeška žival. (De Foe)

Vsaka vojna za svobodo je sveta, vsaka vojna, ki zatira, prinaša prokletstvo. (Laocordaire)

Veliko zna, kdor veliko čita, še več pa, kdor veliko opazuje. (Dumas)

Ni ga človeka, ki bi imel pravico zanemariti ljudi. (De Vigny)

## 7. decembra - dan posta

V povojnih letih smo imeli samo štiri postne dni s postom in zdržkom mesnih jedi: božična vilja, pepelnica, veliki petek in vilja pred praznikom Marijinega Vnebovzeta.

Ker je pa Vnebovzetej v sredi poletja, ko je večina ljudi po svetu in na počitnicah, je sveti oče na prošnjo mnogih škofov preložil dan posta od 14. avgusta na 7. dec., to je na dan pred praznikom Marijinega brezmadežnega Spočetja.

Razume se, da so vsi petki v letu dnevi zdržka mesnih jedi.

## Lurškim romariem iz Rima in drugih dežel

Ker ima naš »Katoliški glas« veliko prijateljev med rojaki v Rimu in drugih pokrajinah Italije in ker nameravajo nekateri iti z nami v Lurd, zato tem našim rojakom sporočamo sledeče:

1. Za vse romarje, ki stopijo na vlak v Rimu, veljajo vsi isti pogoji kakor za Gorico in Trst: **PRIJAVITI SE MORAJO V DECEMBRU.**

2. Vsi naši »Rimljanje«, ki se mislite pridružiti našemu romanju, se prijavite na ta naslov: SLOVENSKA PISARNA, VIA DEI COLLI 9, ROMA. Tam boste dobili vsa potrebna navodila pri g. dr. Robiču. — V Slovenski pisarni v Rimu se lahko prijavijo tudi naši romarji, ki bivajo v drugih krajih Spodnje Italije. Vsi romarji iz Rima in Spodnje Italije se pripeljejo v skupnem vagonu do Milana, kjer se pridružijo Primorcem.

3. Drugi naši prijatelji, ki bivate v drugih krajih Italije in bi se radi pridružili našemu romanju v Lurd, se prijavite takoj po pošti na naslov: KATOLISKI GLAS, RIVA PIAZZUTTA 18, GORIZIA. — Takoj s prijavo pošljite po navadni položnici za prvi obrok v decembru lir: 5.000.

4. Romar, ki nima italijanskega državljanstva, si mora poskrbeti osebni potni list. Našemu skupnemu romanju se morejo pridružiti in se sedaj v decembru prijaviti kjerkoli in kakorkoli vsi naši rojaki iz drugih naših dežel, samo da imajo osebni potni list za Francijo.

5. Vsi gg. duhovniki, ki mislijo iti z nami na skupno romanje, se prav tako prijavijo sedaj v decembru.

Ob koncu teh navodil naj se nihče ne čudi, ker toliko poudarjamo prijavo na romanje sedaj v decembru. Edino tako bo mogoče organizirati skupno romanje v daljni Lurd.

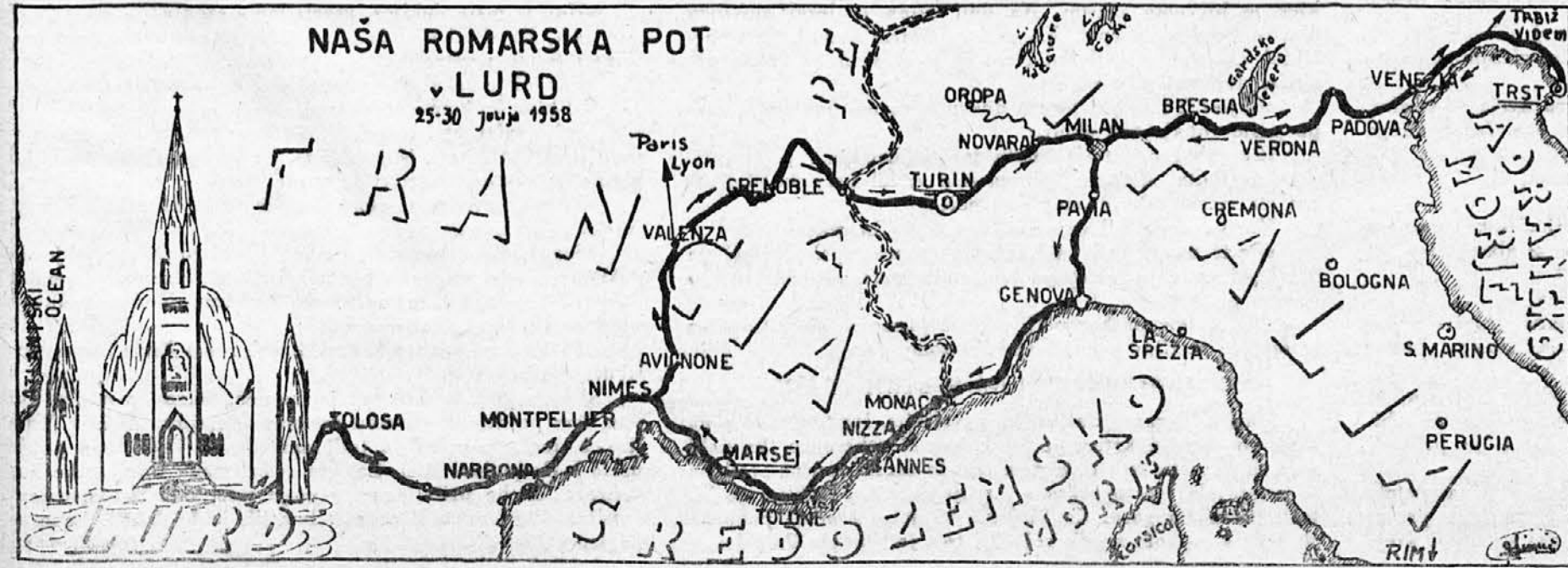
### LURŠKIM ROMARJEM IZ GORICE

V mestu Gorici se prijavite za romanje v Lurd pri gđc. Zori Piščanc, Riva Piazzutta 18/ ali pri g. Kleindienstu na Travniku. Preberite vsa gornja navodila, ki so ista za Trst in Gorico. — Romarji iz drugih gorških vasi se prijavite pri svojih duhovnikih.

## Mladika štev. 9

Z nekoliko zamude je pred nami deveta številka družinskega mesečnika Mladika. Na prvi strani stopa pred bralca Lukežičev »Slovenski motiva s toplim člankom kot pozdrav slovenskemu domu. Stopamo v zimski čas, ko se vedno bolj zadržujemo v tihem kotu doma, ki naj postane družinsko svetišče. Zora Saksida nadaljuje svoj prispevek Lepota in življenje. Prispevek Saksidove je psihološko opazovanje življenja in spev domu in družini. Fran Jeza objavlja tretje nadaljevanje povesti Moč ljubezni, ki postaja vedno bolj privlačna. S temi prispevki je končana čista proza in slede doprinosi iz drugih področij. Med najboljšje spada gotovo Javornikov prispevek Mi v tujih očeh. Javornik ocenjuje potovalni priročnik našega rojaka Doreta Ogrizka, ki je izšel v Parizu pod naslovom La Yougoslavie. Javornik objavlja le oni del knjige, ki je posvečen Sloveniji. Velika toplota, s katero poje slavospev lepotam Slovenije, narodu in njegovi kulturi, je tolika, da bi mnogi odstavki spadali v šolske čitanke in bili mlademu rodu kažipot. To je najboljši prispevek v tej številki Mladike. Radiu so posvečeni prispevki Dušana Jakomina, ki podaja nekaj strokovnih navodil zborom, ki nastopajo pred mikrofonom. Ob robu pa so konkretne želje poslušalcev naše radijske postaje. Vzgoji posvečajo prispevke Lojze Škerl, ki posveča svoj prispevek Naši rajni spomi-

nu onih, ki so nam bili dragi, a jih ni več med nami. Ivan Theuerschuh objavlja zapiske iz dnevnika Ane Frank in načelna resne vzgojne probleme, pred katerimi stoji naši starši in vzgojitelji. Felicita Vodopivec nadaljuje s prispevkom Otroci riše. Pesmi so prispevali: Slavko, Maver, Zemlja in Bršljanski. Prvi trije objavljajo le kratke duševne vzdihle, Bršljanski pa je kot vedno zasanjan v epsko preteklost, iz katere gleda vizijo svetle bodočnosti. Bršljanski brez Krasa, Koroške in domače obale ne bi bil več pristen trubadur naše zemlje. Ob šestdesetletnici mu posveča Jože Peterlin tople vrstice. O filmu razpravljata Saša Martelanc in Miranda Zafred. Na robu nas Mladika seznanja z gledališkimi novostmi in prosvetnim delom. Posebnost je Vršajevo Odprto pismo, v katerem razpravlja o umetnosti, zlasti o filmu Kralj v New Yorku. Vršaja je res težko razumeti. Na vprašanje, kaj je umetnost, odgovarja z novo definicijo, ki pa je ne dokazuje, ko enostavno postavlja trditve, da je umetnost posnemanje stvarnosti, da je slika narave. Dolejš nam je umetnost opredeljena z definicijo, da je umetnost upodabljanje lepote. In lepo je to, kar prija našemu okusu. V nadaljevanju se Vršaj približuje naši trditvi in polagoma odstopa od svojega sposnemanja stvarnosti. Stvarnost še nikakor ni umetnost, čeprav je dejstvo in na žalost večkrat kla-





## Sejem sv. Andreja

Zgledalo je, da bo letos vreme prizaneslo semnju sv. Andreja. A kar čez noč se je skoro pomladno vreme spremenilo v zimo. Burja in mrzota sta tako precej ovirala reden potek semnje. Uradno so semenj sv. Andreja otvorili v soboto popoldne z otvoritvijo vinske razstave in tradicionalnim srečanjem v korist zavoda »Lenassi«. Glavni dobitki so bili predvsem divjačina, ki jo je Lovska zveza naslovila in poklonila zavodu kot najbolj mamljive dobitke.

Zlasti prve dni je semenj obiskalo veliko mešanov, pa tudi ljudi iz podeželja je bilo mnogo, med njimi največje število Jugoslovancev. Letos, kakor tudi že lani, so Jugoslovani v obsejnih pasu pridno uporabljali svoje propustnice, da so si ogledali tisoč razstavljenih reči in po skromnih možnostih tudi kaj malega kupili.

## Seja pokrajinskega sveta

Preteklo sredo se je sestel goriški pokrajinski svet. Glavna točka sporeda je bila proučitev in odobritev proračuna za leto 1958. Od 16 prisotnih svetovalcev so proti glasovni štirje in sicer svetovalci KPI ter Miladin Černe. Odbornik za finance dr. Chiantaroli je predlagal reformo zakona o krajevnih finančnih in pojasnil, da je narasel pokrajinski dolg v zadnjem desetletju na eno milijardo in 130 tisoč lir ter da se bo v prihodnjem letu povečal za nadaljnjih 171 milijonov.

## Raste število brezposelnih

V mesecu septembru je trgovinska zbornica zabeležila na namestitvenem uradu skupno 7.436 brezposelnih, od teh 3.911 moških in 3.525 žensk. V odnosu z avgustom se je število brezposelnih zvišalo za 310 oseb. Največ brezposelnih so zabeležili v trgovini in industriji. Tudi emigrantski urad je imel v septembru precej dela. Emigriralo je skupno 29 oseb in 20 družin. Od teh je 10 oseb izbralo razne evropske države, 15 oseb je odšlo v Avstralijo, 4 v Novo Kaledonijo; 12 družin se je izselilo v Avstralijo, 6 v Francijo in 2 v Južno Afriko.

## Odobren zakon o prosti coni

Dne 27. novembra je Trgovinska zbornica v Gorici izdala poročilo, da je peta stalna senatna komisija odobrila besedilo zakonskega osnutka »Rizzattie«, s katerim se podaljša za dobo nadaljnjih devet let zakon o goriški prosti coni. Enajst in pol milijona lir stroškov je predvidevanih za upravljanje goriške proste cone.

## Gospodarsko stanje na Goriškem

V drugi polovici oktobra je goriška pretura zabeležila v naši pokrajini 351 protetišnih menic. Od tega števila odpade na naše mesto 121 menic, na Tržič 97, Gradsko 27, Gradež 18, ostale pa na razne goriške province. Predvidevajo, da bodo po vsej Italiji dosegli letos menični protesti približno 420 milijard lir, za 43 milijard več kot v lanskem letu, kar znaša približno 8.900 lir na prebivalca.

## Blagovna izmenjava v oktobru

V okviru videmskega sporazuma za izmenjavo proizvodov je bilo v mesecu oktobru izdanih za 27 milijonov in pol dovoljenih ter 57 milijonov izvoznih dovoljenj. Uvozili so v glavnem sadnje in povrtino,

meso in živino ter gradbeni material. Izvozili pa največ nadomestne dele za motorna vozila in automobile, električni material, pisalne in računske stroje, higienski in vodovodni material ter predmete široke potrošnje.

## Poroka

V soboto 30. novembra sta se v cerkvi sv. Ignacija na Travniku poročila prof. Gabrijel Devetak iz St. Mavra in gđ. učiteljica Ivanka Velušček. Novoporočencema naše iskrene čestitke!

## Podgora

Požrtvovalne osebe hitijo urejevati in obzidavati dve lični grediči ob kapelici Matere božje. Spomladni bo vse oživelo v lepem cvetju.

V nedeljo, na praznik Brezmadežne, bomo kot zbrani romarji imeli sveto mašo ob 10h. Bog daj kaj sončno vreme.

## Vrh Sv. Mihaela

Dne 28. novembra je nepričakovano zaklenkal mrtvaški zvon, ko je ugasnil 71-letni Ivan Devetak. V četrtek mu je trdovratna bolezen, ki ga je zadnje čase nepriaznesljivo mučila, izsesala zadnje življenjske sile. Kdo ni poznal njegove dobrotljivosti in nasmejanosti? Sedaj nunc Nuteta ni več med nami. V svoji boleznini je vdano prenašal muke in trdno upal na ozdravljenje. Bog se ga je sedaj po tolikem trpljenju usmilil in ga poklical k sebi. Številna udeležba pri pogrebu je izpričala njegovo priljubljenost pri vaščanih.

Ko človek opaža, kako polagoma izginjajo trde kraške korenine, se mu nujno vsiljuje misel, ali se bodo našli potomci, ki bodo ime današnjih vzorov častno in vredno zastopali. Kakšna je usoda današnje mladine? Ali se bo znala tudi ona prikleniti z vso dušo na naš Kras, kljub vab-



## Duhovniške vesti

Č. gospod Šibenik Franc je bil imenovan za župniškega namestnika na Proseku.

Č. gospod Žerjal Viljem je bil imenovan za kaplana na Opčinah.

Č. gospod Kunčič Jožef je bil imenovan za kaplana v Dolini.

Gospod Šibenik je bil doslej podravnatelj Marijanišča na Opčinah, gospod Kunčič je služboval v Bazovici, gospod Žerjal nastopa prvo duhovniško službo. Vsem trem gospodom želimo božjega blagoslova na novih mestih.

## Slovanska krstna imena

Generalni vladni komisar je v posebni okrožnici objavil razlago fašističnega zakona o prepovedi uporabe tujih krstnih imen, ki ga je nedavno obnovil na Tržaškem. Okrožnica pravi, da te omejitve, ki jih predvideva zakon, ne veljajo za uporabo slovanskih krstnih imen.

## Pojasnilo

Tržaški list »Gospodarstvo« z dne 29. nov. t. l. ima na račun našega lista naslednjo oznako: »Katoliški glas, glasilo Slovenske katoliške skupnosti na Goriškem in

ljivosti sveta? Ali bo znala ohraniti staro tradicijo kot branik izročil, ki so se do nedavnega tako tesno družila slovenska ognjišča in so napajala s toplino slovenske domove? Sedanji položaj kaže prej slabo kot dobro — da se odkritosrčno izrazim. Sedaj je še čas, da popravimo in dobitno zamujeno: po vaseh, kjer ni prosvetnih društev, pevskih zborov in knjižnic, naj bi se ta obnovila. S tem bi največ pripomogli k ohranitvi vere in slovenstva v zamejstvu.

## Štandreež

»Sv. Andrej, naš farni zavetnik, je bil letos mrzel. A smo ga vseeno kar dostojno praznovali. V cerkvi smo imeli tridnevnično, v nedeljo pa slovesno sv. mašo z asistenco. Povedati moramo, da smo v cerkvi dobili zvočnike. Ker je naša cerkev velika, so bili zvočniki prav potrebni. Sedaj bodo mogli slišati cerkvena oznanila tudi starejši ljudje. Ne bo jim več treba napenjati ušes. G. župnik je novo napravo blagoslovil pred sv. mašo. Obenem je blagoslovil nove paramente. Napovedali so nam tudi, da bodo notranjstveno cerkve prebarvali. To bo kar prav, saj si vsi želimo imeti lepo in okusno cerkev. Potem smemo upati, da bodo hodili vanjo tudi oni, ki se sedaj še boje.

## RAJBELJ

Deveti teden stavke je za nami. Ta pa se nadaljuje. Ker je gospodar zapretel z represalijami, če bi še nadaljevali z novim načinom stavke, češ da je škodljiv za obstoj rudnika, smo sklenili, da se vrnemo k prvotnemu načinu. Zato stavkamo zopet samo vsak drug dan, izmene so pa redne po osem ur. Res ne razumemo, zakaj se družba toliko protivi sprejeti zahteve rudarjev, saj niso pretirane. Vsekakor nas veseli, da je javno mnenje z nami. To so pokazali oni številni, ki so poslali svojo pomoč nam stavkajočim rudarjem. Pa tudi časopisom smo hvaležni, ki nas s svojim stvarnim poročanjem moralno podpirajo. Rudar

B A Z O V I Š K I O D E R  
UPRIZORI  
V NEDELJO OB 17. URI V ZUPNI  
DVORANI  
GERZINICEVO SPEVOIGRO  
„Miklavž prihaja“  
SODELUJEJO SOLSKI OTROCI IN  
PEVSKI ZBOR. — MED ODMORI  
SREČOLOV.  
VLJUDNO VABLJENI!

sebojno obrekovanje in obmetavanje z blatom, kot pa za resnično kulturno prosvetno delovanje. To stanje je trajalo dolgo, predolgo. Šele zadnja tri leta so prinesla nekaj odjuge (ki pa še ni popolna) in to po zaslugi našega pevskega zbora, ki je edina aktivna prosvetna skupina v našem predmestju.

Članstvo se je običnega zbora udeležilo skoraj polnoštevilno. Po otvoritvenih besedah predsednice gđ. Jožice Sanein, ki je v jednatih besedah pozvala člane še k večji narodni zavednosti in strnjnosti, po tajniškem poročilu in poročilu revizorjev so tudi ostali člani podali svoje misli in pripombe za čim večji napredek v bodočnosti. Nato je spregovoril duhovni vođa g. Jakomin, ki je še enkrat opozoril članstvo na potrebo po večjem zaupanju v Boga in po večji narodni zavednosti, ker sta dve neumljivi vrednoti, neobhodno potrebni v današnjem neurejenem svetu. Sledile so nato volitve novega odbora. Tako je bil občni zbor zaključen. Sledil je še prijeten družabni večer.

## Dolina

Na Marijin praznik 8. decembra je v Dolini vsakoletno celodnevno čiščenje. Svete maše bodo ob 8h, 11h in zvečer ob štirih, ko bo po maši slovesni zaključek adoracije. Pridite, molimo! Kdor ne more opraviti nedeljske dolžnosti dopoldne more to napraviti popoldne, če ima priliko. V naši župniji je to nedeljo prilika in zato še posebno priporočamo.

Na Martinovo nedeljo smo popoldne blagoslovili novo znamenje v čast svetemu Janezu. Lepo volilno je v svojem zidu pripravil g. Lovriha Ivan, ki se mu za lep pogled tudi tukaj zahvaljujemo.

V teh dneh se je spremenilo središče Doline; tlakovali in asfaltirali so zadnji kos strne ceste, ki pelje na glavni trg ob cerkvi. Škoda le, da še niso mogli urediti vse ceste do pokopališča.

## OBVESTILA

GORISKA PREFEKTURA obvešča, da se je tudi letos ustanovil Sklad za zimsko pomoč. Nakazila za ta sklad se morejo oddati na tekoči račun št. 004372/R pri Narodni banki dela (Banca Nazionale del Lavoro) ter nasloviti: Goriški prefekt, pokojniški sklad za zimsko pomoč 1957/58, ali pa naravnost na prefekturo. — Upati je, da se bodo tudi letos ljudje velikodušno odzvali ter bodo prispevali v zimski sklad, ki je namenjen za pomoč najpotebnejšim.

STENSKI KOLEDAR »Svetogorska Kraljica« je izšel tudi letos. Zelo okusno je opremljen, z lepo podobo svetogorske božje poti. — Dobi se v knjigarni Fortunato v Trstu ter v Katoliški knjigarni v Gorici ali pri izdajatelju Petru Flandru v Trstu, V. Cavana 7.

ZDRAVNIK »Bolniške blagajne neposrednih obdelovalcev zemlje« iz Steverjana dr. Giovanni Belli sprejema vsak dan, razen ob sobotah in nedeljah, od 11h do 12h v svojem ambulatoriju v Gorici, Corso Italia št. 86/I - Telefon št. 58-30.

V PONATISU je izšel »MOJ MOLITVENIK«, primeren posebno za otroke, a tudi za odrasle, ker je priročen in stane malo. Je najcenejši slovenski molitvenik. Kupite ga lahko v Kat. knjigarni v Gorici ali v knjigarni Fortunato v Trstu. Lahko ga pa naročite tudi naravnost pri upravi »Pastirč-ka«, Riva Piazzutta 18, Gorizia.

BOŽIČNICO bomo imeli v Gorici tudi letos. Zadnje nedeljo leta ob 3h bodo nastopili zbori iz Gorice in okolice v stolni cerkvi, da zapojejo nekaj lepih božičnih pesmi. Na to opozarjamo že sedaj naše vernike iz bližnje in daljne okolice.

MOHORJEVE KNJIGE so v vseh župnijah naprodaj. Če bi jih kje ne bilo, jih lahko kupite v Kat. knjigarni v Gorici ali pri Fortunato v Trstu, Via Paganini (poleg cerkve sv. Antona Novega).

SLOVENSKI VISOKOSOLSKI ZBORNIK 1957 je naprodaj v omejenem številu izvodov na upravi našega lista. V Trstu pa se dobi na sedežu Slov. kult. kluba, ul. Treto 2/II. Cena L. 600, za študente L. 400.

ZA DUHOVNISKE POKLICE bo tudi letos pri Starem sv. Antonu ura molitve ob četrtek popoldne od 5-6. ure. Prvič bo 12. decembra.

DAROVİ ZA KATOLIŠKI TISK: V spomin blagopokojne gospe Ivane Piščane darujejo R. C. 1000; P. S. 1500 lir.

Bog povrni!

ZA SLOVENSKO SIROTIŠČE: *Doberdob in Poljana*: V denarju 4.590 lir; 125 kg krompirja, 100 kg koruznih zrnjev, 130 kg koreze v storžih, 5 kg pšenične moke, 3 kg fižola, 3 kg sode Solvaj, 2 kosa mila. *Jazbine*: 150 kg krompirja, 240 kg koreze v storžih, 8 kg raznega sadja.

*Podgora*: V denarju 24.350 lir; 70 kg krompirja, 130 kg kakov, 1,5 kg orehov. — *Gabrije*: V denarju 800 lir; 90 kg koreze v storžih, 60 kg krompirja. — *Rupa-Peč*: V denarju 2100 lir; 370 kg krompirja, 40 kg koreze v storžih, 35 kg koreze v zrnju, 20 kg cvetače.

Vsem dobrotnikom iskren Bog plačaj in zagotovilo molitve.

ZA ALOJZIJEVIŠČE: Družina Bratuž namesto cvetja na grob blagopokojne gospe Piščančeve - 1000 lir.

## LISTNICA UREDNISTVA

Za Božič bomo izdali dvojno številko KG. Izšla bo v četrtek 19. decembra. Opozorjamo na to naše sotrudnike in dopisnike, da nam pošljejo pravočasno svoje prispevke.

## LISTNICA UPRAVE

Ker se bliža konec leta, prosimo vse naročnike, da poravnajo zaostalo naročnino. Vedno nam je silno težko, ko moramo kakemu nepohojljivemu ustavitvi list, ker ga že predolgo ni plačal. Stavimo vsi svojo dolžnost in KG ho vedno lepši in zanimivejši.

## OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik  
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Wilhelm Hünermann:

33

## Na božjih okopih

Resnična povest prevedena z dovoljenjem založbe Herder

»Če je tako, pa hočem vendar še poprej prinesiti bolnici Odršenika,« je odgovoril Coudrin s trdnim glasom. »Peljite me k njej!«

Zena je šla pred duhovnikom ter se vsa tresla od strahu. V siju svetilke je videl Coudrin mrtvega psa, čez katerega bi se bil kmalu spotaknil.

»Sinoči so ga ubili,« je zašepetala starka.

»Hvala Bogu!« je vzdihnil duhovnik.

Od nekod je prišlo zamolklo ropotanje. Nekaj vojakov se je zbudilo iz svoje pijanosti. Zasliali so se glasovi.

»Ali si slišal, Jancz? Kaj je bilo?«

»Vandeja!« je blebetal nekdo prestrašen.

»Zapri gobec, bedak!« je zaklical nekdo drugi s pritaženim glasom. »Saj je le stotnik, ki je prišel domov. Ležite naprej in ne hodite mu na pot!«

Malo pozneje je bilo vse spet tiho. Peter Coudrin, ki je prav tedaj šel potihpo po stopnicah proti podstrešni sobi, je slišal sampo težko smrcanje pijanih. Nato je prinesel Odršenika v revno sobico.

»Samostansko vino vas je rešilo, prečastiti,« je zašepetala ženica duhovniku, ko je končal obhajanje in je v prvem jutranjem mraku zapuščal samostan. »Vojaki so sinoči divje

popivali. Izpraznili so veliki sod težkega burgundca. Rdeči burgundec vas je rešil.«

Peter Coudrin se je le smehljaj in rekel:

»Ni me rešil burgundec, temveč Bog. Čutim, da drži svojo roko nad mano.«

Sonec je vzhajalo, ko je duhovnik spet prišel do kraja, kjer je bil čoln pristal. Na dnu čolna je ležal zlektnjen Martin Cordier in spal. Ko ga je Coudrin zbudil, je pomežiknil v jutranjo svetlobo. Nato se je zravnal, očitajoče pogledal duhovnika in rekel:

»Čujte! To je pri belem dnevu nevarno. Jakobinci spet po pasje vohajo pod okoli.«

»Že prav, prijatelj; nisem mogel drugače,« je pomiril Coudrin fanta. »Drugič bom pa sam veslal čez reko, ker ne gre, da moraš čakati name celo noč.«

Martin pa je odločno zmajal z glavo in rekel:

»Prvič nisem prav nič čakal, ker sem spal. Drugič pa bi vi pri veslanju lahko padli v vodo in te odgovornosti ne morem prevzeti.«

»No, potem pa kar pelji!« se je zasmeljal Peter Coudrin in fant je neslišno potopil veslo v vodo.

## OGABNI DOGODKI NA SVETEM KRAJU

Marica Bernardova je šla z velikim šopkom zlatice na goro, ob vznožju katere je ležala vas Montbernage. Jesenski gozd se je svetil že v tisočerm siju in žareča sončna svetloba je potapljala vso to krasoto v svojo sijajino. Deklica je šla vsak petek na goro, da bi križ, ki je stal sredi pobočja, okrasila s šopkom svežih rož. Pri tem je tiho molila žalostni

del rožnega venca in opazovala s svojim dobrim, usmiljenim srcem vso krivico, katero so bili storili Gospodu na Golgoti. Bernardova Micica ni prav nič rada videla, da bi jo kdo motil na njeni pobožni poti. Zato se je sedaj prestrašeno in hkrati jezno obrnila, ko je za njo nenadoma zadonel močan deški glas, ki ji je veselo zaklical:

»Hej, ti mala deklica, vzemi me s sabo!«

»Ah, Pavel, ti si!« je odgovorila Marica malo nevoljna.

»Zares si me prestrašil.«

»Res mi je žal,« se je smejal deček. »Kam pa greš s svojim velikim šopkom rož?«

»Saj vendar več. Odršeniku jih nescem, ker je dan njegove smrti. Ali ne misliš tudi ti, da ga to utegne nekoliko potolažiti v njegovi veliki žalosti?«

»Seveda, seveda, posebno če prinese šopek tako prijazna in dobra deklica.«

»Sedaj se pa norčuješ, Pavle! To ni prav,« se je jezila deklica. »Toda veš, tako pač mislim, da Odršeniku vendar dobro de, če mu izkažemo malo ljubezni dandanec, ko ga povsod tako hudo žalijo.«

»To imaš pa prav, ljubi otrok,« je rekel Pavle Convertier tiho.

»Da, in glej, ko bo spet velika noč, takrat bo moj veliki dan, ker pojdem k prvemu svetemu obhajilu. Župnik Marche-à-terre je rekel in tudi mati hoče. Tudi Lipe pojde prvič h Gospodovi mizi. Zato bi rada storila Odršeniku kaj dobrega, da bo prišel vesel v moje sree, zato mu prinašam cvetlice. Te so pa tudi zadnje, kar jih je še dobiti. Lepe so pa še, kajne?«

(Nadaljevanje)